यथास्वगृहमभ्येत्य तिष्ठसि तथैव तिष्ठेति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ वैदेह्या सहेति शेषः ॥ मुनिपत्नयस्तापस्योमुदायुक्ताअब्रुवन्वाल्मीकिं ॥१४ ॥ चिरस्यतवागमनंदृष्ट्वा स्थिता वयमभिवादयामः अभिवादयामकिंचकुर्महे ॥ १५ ॥ १६ ॥ सदेति पूर्वंपूर्वावतारेष्वप्येवमेवपरिपालितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ परिदाय तापसीनांहस्तेदत्वा ॥ १९ ॥ इतिश्रीरामाभिरा० वा० उ० एकोनपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथलक्ष्मणस्यसुमंत्रेणाश्वासनं ॥ दृष्ट्वाविति उदकूलेस्थित्वा वाल्मीकिकर्तृ

इदमर्घ्यंप्रतीच्छत्वंविस्रब्धाविगतज्वरा॥ यथास्वगृहमभ्येत्यविषादंचैवमाकृथाः॥ १२॥ श्रुत्वातुभाषितंसीतामुनेःपरममद्भुतं॥शिरसावंद्यचरणौतथेत्याहकृतांजलिः ॥ १३ ॥ तंप्रयांतंमुनिंसीताप्रांजलिःपृष्ठतोन्वगात्॥ तंदृष्ट्वामुनिमायांतंवैदेह्यामुनिपत्नयः॥ उपाजग्मुर्मुदायुक्तावचनंचेदमब्रुवन् ॥ १४ ॥ स्वागतंतेमुनिश्रेष्ठचिरस्यागमनंचते॥ अभिवादयामस्त्वांसर्वाउच्यतांकिंचकुर्महे॥ ॥ १५॥ तासांतद्वचनंश्रुत्वावाल्मीकिरिदमब्रवीत्॥ सीतेयंसमनुप्राप्तापत्नीरामस्यधीमतः॥ १६ ॥ स्नुषादशरथस्यैषाजनकस्यसुतासती ॥ अपापापतिनात्यक्तापरिपाल्यामयासदा॥ १७॥ इमांभवत्यःपश्यंतुस्नेहेनपरमेणहि॥ गौरवान्ममवाक्याच्चपूज्यावोस्तुविशेषतः॥ १८॥ मुहुर्मुहुश्चवैदेहींपरिदायमहायशाः॥ स्वमाश्रमंशिष्यवृतःपुनरायान्महातपाः॥ १९॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० उ० एकोनपंचाशःसर्गः॥ ४९॥ ॥७॥ ॥७॥ दृष्ट्वातुमैथिलींसीतामाश्रमेसंप्रवेशितां॥ संतापमगमद्घोरंलक्ष्मणोदीनचेतनः॥ १॥ अब्रवीच्चमहातेजाःसुमंत्रंमंत्रसारथिं॥ सीतासंतापजंदुःखंपश्यरामस्यसारथे ॥ २॥ ततोदुःखतरंकिन्नुराघवस्यभविष्यति॥ पत्नींशुद्धसमाचारांविसृज्यजनकात्मजां॥ ३॥ व्यक्तंदैवादहंमन्येराघवस्यविनाभवं॥ वैदेह्यासारथेनित्यंदैवंहिदुरतिक्रमं॥ ४॥

कसीताप्रवेशदर्शनं ॥ १ ॥ मंत्रसारथिं मंत्रसहायभूतंसारथिं ॥ सीतासंतापजं सीतावियोगजसंतापजं॥२ ॥ पत्नींविसृज्ययत्स्थितः ततः विसृज्यस्थितेः॥ ३॥ वैदेह्याविनाभवं वैदेहीवियोगेनावस्थानं दैवात्प्राचीनदुरदृष्टवशादहंमन्ये यतोदैवंदुरतिक्रमं ॥ ४ ॥